

Research
Article

The Mediating Role of Subjective Vitality in the Relationship of School Ethical Climate and Moral Intelligence With Substance Use Proneness in Students

Houshang Garavand¹, Hoda Lajevardi², Armin Faraji³

Received: 2026/06/06

Accepted: 2026/08/28

Abstract

Objective: The present study aimed to propose a structural model to investigate the mediating role of subjective vitality in the relationship of school ethical climate and moral intelligence with substance use proneness among male high school students. **Method:** This study was a descriptive-correlational research utilizing structural equation modeling. The statistical population comprised all male upper-secondary school students in Qom (n=16324) during the 2025–2026 academic year, from whom 200 students were selected using multi-stage cluster random sampling. The research instruments included the inventory of addiction potential scale, the subjective vitality scale, the moral intelligence competency inventory, and the school climate scale. Data were analyzed using the structural equation modeling method. **Results:** The results of structural equation modeling showed that research model had a favorable fit. Moral intelligence and subjective vitality had a significant negative relationship with substance use proneness, whereas the school ethical climate did not show a significant relationship. Furthermore, moral intelligence had a significant positive relationship with subjective vitality, while the relationship between school ethical climate and subjective vitality was not significant. In addition, bootstrapping results showed that moral intelligence, but not school ethical climate, had a significant indirect relationship with substance use proneness through the mediating role of subjective vitality. **Conclusion:** Overall, enhancing moral intelligence and promoting subjective vitality can be effective in reducing students' proneness to substance use. Therefore, implementing school-based programs to develop moral intelligence, teach life skills, and promote students' mental health is recommended.

Keywords: Moral intelligence, School ethical climate, Subjective vitality, Substance use proneness

1. Corresponding Author: Associate Professor, Department of Psychology, Lorestan University, Khorramabad, Iran. Email: garavand.h@lu.ac.ir

2. Assistant Professor, Department of Psychology, Toloumehr Non-Profit University of Qom, Qom, Iran.

3. MA Student, Department of Psychology, Islamic Azad University, Qom Branch, Qom, Iran.

نقش میانجی نشاط ذهنی در رابطه جو اخلاقی مدرسه و هوش اخلاقی با آمادگی به مصرف مواد مخدر در دانش آموزان

هوشنگ گراوند^۱، هدی لاجوردی^۲، آرمین فرجی^۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۵/۰۶/۰۶

تاریخ دریافت: ۱۴۰۵/۰۳/۱۶

چکیده

هدف: پژوهش حاضر به ارائه یک مدل ساختاری برای بررسی نقش میانجی نشاط ذهنی در رابطه جو اخلاقی مدرسه و هوش اخلاقی با آمادگی به مصرف مواد مخدر در دانش آموزان پسر متوسطه دوم پرداخت. **روش:** پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی از نوع مدل معادلات ساختاری بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش آموزان پسر متوسطه دوم شهر قم در سال تحصیلی ۱۴۰۵-۱۴۰۴ به تعداد ۱۶۳۲۴ نفر بود که از میان آنان ۲۰۰ نفر با روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسش نامه آمادگی به مصرف مواد مخدر، مقیاس نشاط ذهنی، مقیاس هوش اخلاقی و پرسش نامه جو اخلاقی مدرسه بود. داده ها با استفاده روش مدل سازی معادلات ساختاری تحلیل شدند. **یافته ها:** نتایج مدل سازی معادلات ساختاری نشان داد که مدل پژوهش از برازش مطلوبی برخوردار بود. هوش اخلاقی و نشاط ذهنی ارتباط منفی و معناداری با آمادگی به مصرف مواد مخدر داشتند، اما جو اخلاقی مدرسه ارتباط معناداری نشان نداد. همچنین، هوش اخلاقی ارتباط مثبت و معناداری با نشاط ذهنی داشت، در حالی که ارتباط بین جو اخلاقی مدرسه و نشاط ذهنی معنادار نبود. به علاوه، نتایج بوت استرپ نشان داد که هوش اخلاقی، اما نه جو اخلاقی مدرسه، از طریق نقش میانجی نشاط ذهنی ارتباط غیر مستقیم معناداری با آمادگی به مصرف مواد مخدر داشت. **نتیجه گیری:** در مجموع، تقویت هوش اخلاقی و ارتقای نشاط ذهنی می تواند در کاهش آمادگی دانش آموزان برای مصرف مواد مخدر مؤثر باشد. بنابراین، اجرای برنامه های مدرسه محور برای توسعه هوش اخلاقی، آموزش مهارت های زندگی و ارتقای سلامت روان دانش آموزان پیشنهاد می شود.

کلیدواژه ها: نشاط ذهنی، جو اخلاقی مدرسه، هوش اخلاقی، آمادگی به مصرف مواد مخدر

۱. نویسنده مسئول: دانشیار، گروه روان شناسی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران. پست الکترونیک: garavand.h@lu.ac.ir

۲. استادیار، گروه روان شناسی، دانشگاه غیر انتفاعی طلوع مهر قم، قم، ایران.

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قم، قم، ایران.

مقدمه

آمادگی به مصرف مواد مخدر در دوره نوجوانی یکی از مهم‌ترین چالش‌های سلامت فردی و اجتماعی به شمار می‌آید، زیرا می‌تواند پیامدهای گسترده‌ای در ابعاد شناختی، هیجانی، تحصیلی و کنش‌وری اجتماعی در نوجوانان به همراه داشته باشد. شواهد پژوهشی نشان داده‌اند که شکل‌گیری نگرش مثبت نسبت به مصرف مواد و کاهش حساسیت اخلاقی در نوجوانان احتمال گرایش و اقدام به مصرف مواد را به طور معناداری افزایش می‌دهد (سیراج^۱ و همکاران، ۲۰۲۱). دوره نوجوانی نیز به دلیل ویژگی‌های رشدی خاص، از جمله جست‌وجوی هویت، نیاز به پذیرش اجتماعی، حساسیت نسبت به فشار همسالان و ضعف نسبی در کنترل تکانه‌ها، از آسیب‌پذیرترین مراحل زندگی در برابر مصرف مواد محسوب می‌شود (آوسی^۲، ۲۰۲۵). از این رو، شناسایی متغیرهای فردی و محیطی مؤثر بر آمادگی به مصرف مواد از اهمیت نظری و کاربردی فراوانی برخوردار است. در این میان، جو اخلاقی مدرسه^۳ به عنوان یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های محیطی نقش اساسی در شکل‌گیری نگرش‌ها و رفتارهای اخلاقی سالم در نوجوانان ایفا می‌کند. جو اخلاقی مثبت با ویژگی‌هایی مانند عدالت، احترام، اعتماد، حمایت هیجانی و وجود هنجارهای اخلاقی مشترک می‌تواند دانش‌آموزان را از آمادگی به مصرف مواد مخدر دور نگه دارد و زمینه رشد اخلاقی و مسئولیت‌پذیری را در آنان فراهم سازد (مونتر و-کاترو^۴ و همکاران، ۲۰۲۱). مطالعات بین‌المللی نیز نشان داده‌اند که در مدارس دارای جو اخلاقی قوی میزان آمادگی به مصرف مواد مخدر، پرخاشگری، قانون‌شکنی و گرایش به مصرف مواد در میان دانش‌آموزان کمتر است (جینس^۵، ۲۰۱۹).

از آنجا که بخش مهمی از تعاملات اجتماعی نوجوانان در محیط مدرسه شکل می‌گیرد، جو اخلاقی نامناسب می‌تواند آنان را نسبت به رفتارهای ضد‌هنجار از جمله مصرف مواد آسیب‌پذیرتر سازد. پژوهش‌ها همچنین نشان داده‌اند که جو مدرسه شامل کیفیت رابطه معلم و دانش‌آموز، فضای حمایت‌گراانه و محترمانه، احساس تعلق به مدرسه،

1. Siraj
2. Avci
3. school ethical climate

4. Montero-Carretero
5. Jeynes

عدالت ادراک شده و امنیت روانی - اجتماعی تأثیر قابل توجهی بر سلامت روانی نوجوانان دارد. برای مثال، در یک مطالعه طولی سه ساله در مدارس انگلستان مشاهده شد دانش آموزانی که ادراک مثبت تری از جو مدرسه داشتند در پیگیری های بعدی مشکلات روانی - عاطفی و رفتاری کمتری نشان دادند (لورنت^۱ و همکاران، ۲۰۲۱). همچنین، در پژوهشی مشخص شد که جو مدرسه از طریق نگرش نسبت به اقتدار و ارزش ها بر نظام ارزشی دانش آموزان اثر می گذارد (گالوز - نیتو^۲ و همکاران، ۲۰۲۲). افزون بر این، در مطالعه ای بزرگ مقیاس با مشارکت نزدیک به ۴۸ هزار دانش آموز از ۳۱۹ دبیرستان گزارش شده است که در مدارس دارای جو اقتدارمند و حمایت گر سطح آمادگی به مصرف مواد مخدر از جمله مصرف الکل و ماری جوانا پایین تر است (کورنل و هونگ^۳، ۲۰۱۶). این یافته ها نشان می دهند که جو مدرسه به ویژه در بعد اخلاقی آن می تواند به مثابه عاملی محافظت کننده در برابر گرایش به مصرف مواد عمل کند.

در کنار عوامل محیطی، هوش اخلاقی^۴ یکی از ویژگی های فردی مهمی که می تواند بر گرایش به آمادگی به مصرف مواد مخدر تأثیر بگذارد است (قلی زاده مظفر و همکاران، ۱۳۹۷؛ کیخسروانی و همکاران، ۱۳۹۶). هوش اخلاقی به توانایی تمایز میان درست و نادرست، همدلی، وجدان، مسئولیت پذیری و پایبندی به اصول اخلاقی اشاره دارد (داکا^۵، ۲۰۲۴). نوجوانانی که از هوش اخلاقی بالاتری برخوردارند در تصمیم گیری سالم، مقاومت در برابر فشار همسالان، پیش بینی پیامدهای رفتار و پایبندی به هنجارهای اخلاقی توانمندتر هستند و به همین دلیل احتمال گرایش به مصرف مواد در آنان کمتر است (اسپیجو - سزلیس^۶ و همکاران، ۲۰۲۰). در مقابل، ضعف در هوش اخلاقی می تواند به افزایش آمادگی به مصرف مواد مخدر، بی توجهی به پیامدهای اخلاقی رفتار و کاهش مهار رفتارهای آسیب زا منجر شود. همچنین، در پژوهشی جدید بر روی نوجوانان دوره راهنمایی و دبیرستان، شش مؤلفه اخلاقی شامل برابری، همدلی، اخلاق مداری، تسامح، خود کنترلی و مهربانی به عنوان شاخص های اساسی رشد اخلاقی شناسایی شده اند

1. Leurent

2. Gálvez-Nieto

3. Cornell & Huang

4. moral intelligence

5. Dacka

6. Espejo-Siles

(پراسیرتسین^۱ و همکاران، ۲۰۲۴). از آنجا که این مؤلفه‌ها بر تصمیم‌گیری و رفتار اخلاقی اثر گذارند، می‌توان انتظار داشت نوجوانانی که از هوش اخلاقی بالاتری برخوردارند در برابر فشار همسالان و موقعیت‌های وسوسه‌انگیز مانند مصرف مواد مقاومت بیشتری نشان دهند. بنابراین، هوش اخلاقی را می‌توان یکی از متغیرهای فردی محافظت‌کننده در برابر آمادگی به مصرف مواد دانست.

با این حال، تأثیر جو اخلاقی مدرسه و هوش اخلاقی بر آمادگی به مصرف مواد الزاماً به صورت مستقیم و ساده رخ نمی‌دهد بلکه ممکن است از طریق برخی سازه‌های روان‌شناختی مثبت تبیین شود. یکی از این سازه‌ها نشاط ذهنی^۲ است. نشاط ذهنی به احساس انرژی مثبت، انگیزش درونی، سرزندگی، تجربه هیجان‌های مثبت و توانایی مقابله سالم با چالش‌های زندگی اشاره دارد (رایان و فردریک^۳، ۱۹۹۷). پژوهش‌ها نشان می‌دهند که نشاط ذهنی می‌تواند نقشی محافظتی در برابر رفتارهای اعتیادگونه ایفا کند، احساس ارزشمندی و کنترل فردی را افزایش دهد و احتمال گرایش به آمادگی به مصرف مواد مخدر از جمله مصرف مواد را کاهش دهد (کور و شوشانی^۴، ۲۰۲۳). از سوی دیگر، جو اخلاقی مثبت مدرسه می‌تواند از طریق تقویت احساس امنیت روانی، حمایت اجتماعی و تعلق به مدرسه سطح نشاط ذهنی دانش‌آموزان را افزایش دهد. همچنین، هوش اخلاقی بالاتر به دلیل ارتباط با خودتنظیمی، تاب‌آوری و معناجویی می‌تواند به ارتقای نشاط ذهنی در نوجوانان منجر شود.

یافته‌های پژوهشی در زمینه رابطه جو مدرسه و سلامت روان نیز این ارتباط را تأیید می‌کنند. در مطالعه‌ای که فرایند گذار از دبستان به دبیرستان را بررسی کرده است میان ویژگی‌های مثبت جو مدرسه، از جمله امنیت، روابط اجتماعی مناسب و احساس وابستگی به مدرسه، با کاهش مشکلات عاطفی و رفتاری و بهبود رفاه روانی رابطه معناداری مشاهده شد (لستر و کراوس^۵، ۲۰۱۵). افزون بر این، مروری نظام‌مند بر پژوهش‌های اخیر نشان داده است که جو مدرسه بر پیشرفت تحصیلی، سلامت هیجانی — اجتماعی، رفتارها و

1. Prasertsin
2. subjective vitality
3. Ryan & Frederick

4. Kor & Shoshani
5. Lester & Cross

پیامدهای روان‌شناختی نوجوانان تأثیرگذار است (پودی^۱ و همکاران، ۲۰۲۵). بر این اساس، نشاط ذهنی که دربردارنده احساس تعلق، امنیت روانی، امید به آینده، انگیزه و رفاه ذهنی است می‌تواند به عنوان سازه‌ای میانجی پیوند میان ویژگی‌های محیطی و فردی را با پیامد رفتاری آمادگی به مصرف مواد برقرار سازد. در واقع، در نظر گرفتن نشاط ذهنی به عنوان متغیر میانجی امکان تبیین دقیق‌تر مسیرهای روانی-اجتماعی اثرگذاری جو اخلاقی مدرسه و هوش اخلاقی بر آمادگی به مصرف مواد را فراهم می‌آورد.

مرور پیشینه‌های پژوهشی نشان می‌دهد که هر یک از متغیرهای مورد نظر پژوهش حاضر به صورت جداگانه یا در برخی ترکیب‌های محدود مورد توجه قرار گرفته‌اند. برای مثال، بهرام‌بیگی و کریمی باغملک (۱۴۰۳) نشان دادند که ذهن آگاهی، انعطاف‌پذیری شناختی و سرزندگی ذهنی می‌تواند گرایش به مواد مخدر را در نوجوانان پیش‌بینی کند. همچنین، قنبری و فولادچنگ (۱۳۹۴) نیز به این نتیجه رسیدند که تاب‌آوری و نشاط ذهنی با استعداد اعتیاد رابطه منفی دارند و از قدرت پیش‌بینی‌کنندگی برخوردارند. این یافته‌ها بیانگر آن است که نشاط ذهنی می‌تواند به عنوان یکی از عوامل محافظت‌کننده در برابر گرایش به مصرف مواد مطرح باشد. از سوی دیگر، پژوهش‌های انجام‌شده در زمینه هوش اخلاقی نیز عمدتاً بر پیامدهای مثبت روان‌شناختی و تحصیلی آن متمرکز بوده‌اند، به گونه‌ای که بهلولی چیچکلوی حاجی آقا و محمود فخره (۱۴۰۰) اثربخشی آموزش هوش اخلاقی را بر بهزیستی روان‌شناختی و اخلاق تحصیلی دانش‌آموزان تأیید کردند، معینی‌کیا و همکاران (۱۴۰۱) نقش مستقیم و غیرمستقیم هوش اخلاقی را در تبیین بهزیستی روان‌شناختی نشان دادند و زمانیان قوژدی و همکاران (۱۳۹۷) نیز بیان کردند که هوش اخلاقی از طریق بهزیستی روان‌شناختی بر خودشکوفایی اثرگذار است. این مطالعات اگرچه اهمیت هوش اخلاقی را در سلامت روان و عملکرد مثبت افراد آشکار ساخته‌اند، اما به نقش آن در آمادگی به مصرف مواد مخدر نپرداخته‌اند.

در حوزه متغیرهای محیطی نیز پژوهش‌ها بر اهمیت جو مدرسه و خصوصاً جو اخلاقی در پیامدهای رشدی و تحصیلی دانش‌آموزان تأکید داشته‌اند. مرادی‌مقدم و بدری (۱۴۰۲)

نشان دادند که جو مدرسه در کنار حمایت تحصیلی می تواند در رابطه کیفیت زندگی در مدرسه با سرزندگی تحصیلی نقش میانجی ایفا کند. همچنین، حاجی بابا (۱۴۰۲) گزارش کرد که جو اخلاقی مدرسه با رفتارهای مدنی تحصیلی و سرزندگی تحصیلی رابطه مثبت دارد و از طریق تحول مثبت دوره نوجوانی نیز قابل تبیین است. در پژوهش های خارجی نیز دیلی^۱ و همکاران (۲۰۲۰) نشان دادند که شاخص های مثبت جو مدرسه، از جمله رابطه حمایتی معلم و دانش آموز، احساس تعلق به مدرسه و عدالت ادراک شده اثر بازدارنده معناداری بر شروع مصرف مواد دارند. رودریگز-رویز^۲ و همکاران (۲۰۲۳) نیز گزارش کردند که جو مدرسه و حمایت اجتماعی مدرسه از طریق سازه های روان شناختی، مانند سلامت روان و انگیزش مثبت، با کاهش مصرف مواد ارتباط دارند. به علاوه، سزنیتمن و انگل-یگر^۳ (۲۰۱۷) تأکید کردند که اثر عوامل فردی و محیطی بر گرایش به مصرف مواد غالباً از مسیر متغیرهای میانجی مرتبط با سلامت روان و رفاه روانی عمل می کند. در همین راستا، چچه^۴ و همکاران (۲۰۲۲) نیز نشان دادند که نشاط ذهنی با کاهش رفتارهای اعتیادگونه در نوجوانان رابطه معنادار دارد. افزون بر این، کان^۵ و همکاران (۲۰۱۹) در تبیین نقش ویژگی های فردی محافظت کننده نشان دادند که توانایی های روانی و اخلاقی و نیز مهارت های تنظیم هیجان با کاهش مصرف مواد مرتبط اند.

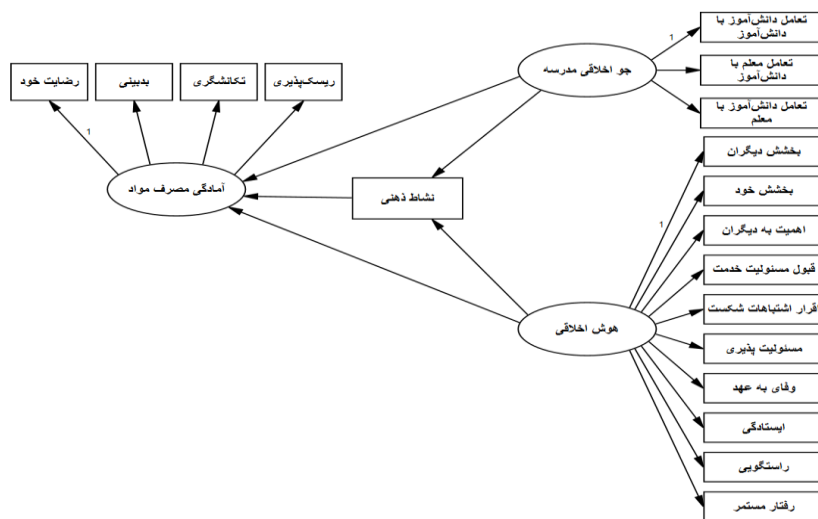
با وجود این، بررسی دقیق پیشنهادها نشان می دهد که چند خلأ اساسی همچنان پابرجاست. نخست، بیشتر پژوهش های انجام شده هر یک تنها بر بخشی از این شبکه مفهومی تمرکز کرده اند، به این معنا که یا متغیرهای فردی مانند هوش اخلاقی، نشاط ذهنی، ذهن آگاهی و تاب آوری را بررسی کرده اند یا متغیرهای محیطی مانند جو مدرسه و کیفیت زندگی در مدرسه را بررسی کرده اند. به هر حال، کمتر پژوهشی این متغیرها را در قالب یک مدل ساختاری یکپارچه و در ارتباط با آمادگی به مصرف مواد مخدر مورد مطالعه قرار داده است. دوم، در اغلب مطالعات پیشین جو مدرسه به صورت کلی سنجیده شده و جو اخلاقی مدرسه به عنوان بعدی ویژه و مهم از فضای تربیتی مدرسه کمتر به طور

1. Daily
2. Rodríguez-Ruiz
3. Sznitman & Engel-Yeger

4. Cece
5. Kun

مستقل در پیوند با آمادگی به مصرف مواد بررسی شده است. سوم، هرچند پژوهش‌های مختلفی نقش هوش اخلاقی را در بهزیستی روان‌شناختی، اخلاق تحصیلی و خودشکوفایی تأیید کرده‌اند، اما نقش آن در تبیین آمادگی به مصرف مواد خصوصاً در کنار یک متغیر محیطی مانند جو اخلاقی مدرسه کمتر مورد توجه قرار گرفته است. چهارم، اگرچه برخی مطالعات به نقش متغیرهای میانجی روان‌شناختی اشاره کرده‌اند، اما نشاط ذهنی به عنوان سازه‌ای مثبت‌نگر و محافظت‌کننده کمتر در قالب نقش میانجی میان جو اخلاقی مدرسه و هوش اخلاقی با آمادگی به مصرف مواد مخدر آزمون شده است. پنجم، بسیاری از مطالعات داخلی انجام شده بر دانشجویان، دختران و یا بر پیامدهای تحصیلی و بهزیستی تمرکز داشته‌اند و درباره دانش‌آموزان پسر دوره متوسطه شهر قم شواهد پژوهشی مستقیم و بومی کافی وجود ندارد.

بنابراین، خلأ اصلی پژوهش حاضر در این است که تاکنون مطالعه‌ای جامع که بتواند آمادگی به مصرف مواد مخدر را بر اساس جو اخلاقی مدرسه و هوش اخلاقی با نقش میانجی نشاط ذهنی در قالب مدل‌سازی معادلات ساختاری و در جامعه دانش‌آموزان پسر متوسطه دوم شهر قم تبیین کند انجام نشده است. بنابراین، پژوهش حاضر در پی پاسخگویی به این سؤال بود که آیا نشاط ذهنی در رابطه بین جو اخلاقی مدرسه و هوش اخلاقی با آمادگی به مصرف مواد مخدر دارای نقش میانجی می‌باشد؟ در نمودار ۱ مدل مفهومی پژوهش ارائه شده است.

نمودار ۱: مدل نظری پژوهش

روش

جامعه، نمونه، و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر توصیفی — همبستگی از نوع مدل‌سازی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی دانش‌آموزان پسر دوره متوسطه دوم شهر قم به تعداد ۱۶۳۲۴ دانش‌آموز در سال تحصیلی ۱۴۰۴-۱۴۰۵ بود. برای تعیین حجم نمونه، از راهکار پیشنهادی کلانین^۱ (۲۰۱۵) در مطالعات مبتنی بر مدل‌سازی معادلات ساختاری استفاده شد. کلانین معتقد است که اگرچه حداقل نسبت حجم نمونه به ازای هر متغیر مشاهده‌شده ۵ نفر است، اما نسبت ۱۰ نفر مناسب‌تر و نسبت ۲۰ نفر مطلوب قلمداد می‌شود. بر این اساس و با توجه به تعداد متغیرهای مشاهده‌شده در مدل پژوهش، حجم نمونه ۲۰۰ نفر تعیین گردید. روش نمونه‌گیری در این تحقیق خوشه‌ای چندمرحله‌ای بود. بدین منظور، ابتدا از میان نواحی چهارگانه آموزش و پرورش شهر قم، ناحیه سه به صورت تصادفی انتخاب شد. در مرحله بعد، از میان دبیرستان‌های این ناحیه دو دبیرستان دخترانه برگزیده شدند و در نهایت، پرسش‌نامه‌های پژوهش در میان دانش‌آموزان پایه‌های دهم تا دوازدهم این آموزشگاه‌ها توزیع گردید. در اجرای فرایند پژوهش، ابتدا مجوزهای لازم از دانشگاه و

اداره کل آموزش و پرورش شهر قم دریافت شد. پیش از توزیع ابزارهای اندازه‌گیری، توضیحاتی درباره ضرورت همکاری صادقانه و شیوه پاسخ‌دهی به سؤالات به دانش‌آموزان ارائه گردید. همچنین، بر رعایت اصل رازداری، محرمانه ماندن پاسخ‌ها و داوطلبانه بودن شرکت در پژوهش تأکید شد. معیارهای ورود به مطالعه شامل اشتغال به تحصیل در مقطع متوسطه دوم و اعلام رضایت آگاهانه برای شرکت در پژوهش بود. معیار خروج نیز شامل پاسخ‌دهی ناقص به پرسش‌نامه‌ها (بیش از ۵ درصد سؤالات) در نظر گرفته شد. به منظور تحلیل داده‌ها، در سطح آمار توصیفی از شاخص‌هایی همچون میانگین، انحراف معیار، کجی و کشیدگی استفاده شد. در سطح آمار استنباطی نیز از ضریب هم‌بستگی پیرسون برای بررسی روابط اولیه و از مدل‌سازی معادلات ساختاری جهت آزمون مدل پیشنهادی بهره گرفته شد. همچنین، برای بررسی معناداری مسیرهای میانجی، روش بوت استرپ^۱ به کار رفت. تمامی تحلیل‌های آماری با استفاده از بسته‌های نرم‌افزاری آماری برای علوم اجتماعی (اس‌پی‌اس‌اس-نسخه ۲۶) و نرم‌افزار آموس (نسخه ۲۴) انجام پذیرفت.

ابزار

۱- پرسش‌نامه هوش اخلاقی^۲: برای سنجش هوش اخلاقی از ابزار خود گزارش‌دهی ۴۰ گویه‌ای لنینک و کیل^۳ (۲۰۰۵) استفاده شد. این پرسش‌نامه ۱۰ مؤلفه (بخشش دیگران، بخشش خود، اهمیت به دیگران، قبول مسئولیت خدمت، اقرار به اشتباهات شکست، مسئولیت‌پذیری، وفای به عهد، ایستادگی، راستگویی و رفتار مستمر) را در قالب طیف ۵ درجه‌ای لیکرت (۱ = هرگز تا ۵ = همیشه) می‌سنجد. دامنه نمرات بین ۴۰ تا ۲۰۰ می‌باشد و نمره بالاتر نشان‌دهنده هوش اخلاقی بیشتر است. روایی و پایایی این ابزار در پژوهش‌های داخلی و خارجی (مانند مارتین و آستین^۴، ۲۰۱۰؛ بهرامی و همکاران، ۱۳۹۱؛ آراسته و همکاران، ۱۳۸۹؛ مختاری‌پور و سیادت، ۱۳۸۸) تأیید شده است. در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس‌ها بین ۰/۷۵ تا ۰/۸۹ و برای کل پرسش‌نامه ۰/۹۳ بدست آمد.

1. bootstrapping
2 . moral intelligence competency inventory (MICI)

3. Lennick & Kiel
4. Martin & Austin

۲- پرسش‌نامه جو اخلاقی مدرسه^۱: برای تبیین فضای اخلاقی حاکم بر محیط آموزشی از مقیاس خود گزارش‌دهی ۴۴ گویه‌ای شولت^۲ و همکاران (۲۰۰۲) استفاده شد که خرده‌مقیاس‌های رابطه معلمان با دانش‌آموزان، رابطه دانش‌آموز با معلم/محیط یادگیری و رابطه دانش‌آموز با دانش‌آموز را پوشش می‌دهد. نمره‌گذاری این پرسش‌نامه بر پایه طیف ۵ درجه‌ای لیکرت از ۱ (درست نیست) تا ۵ (همیشه درست است) انجام می‌شود و نمره کل آن در بازه ۴۴ تا ۲۲۰ قرار می‌گیرد که نمرات بالاتر نشان‌دهنده ادراک مثبت‌تر از جو اخلاقی مدرسه است. یافته‌های احمدی و همکاران (۱۳۹۷) پایایی ابعاد این مقیاس را در بازه ۰/۷۵ تا ۰/۸۳ تأیید کرده است. در پژوهش حاضر، ضریب پایایی به روش آلفای کرونباخ برای کل پرسش‌نامه ۰/۸۹ و برای خرده‌مقیاس‌های مذکور به ترتیب ۰/۸۴؛ ۰/۸۲ و ۰/۸۸ محاسبه گردید.

۳- مقیاس نشاط ذهنی^۳: جهت سنجش سطح انرژی روانی و سرزندگی درونی دانش‌آموزان از فرم کوتاه مقیاس خود گزارش‌دهی نشاط ذهنی رایان و فردریک (۱۹۹۷) استفاده شد. این فرم دارای ۷ گویه است و وضعیت کنونی نشاط ذهنی فرد را در یک طیف لیکرت هفت درجه‌ای از ۱ (بسیار مخالفم) تا ۷ (بسیار موافقم) مورد سنجش قرار می‌دهد که دامنه نمرات آن بین ۷ تا ۴۹ متغیر بوده و کسب نمرات بالاتر در آن به معنای تجربه نشاط و سرزندگی روانی بیشتر است. ویژگی‌های روان‌سنجی این ابزار در مطالعات بین‌المللی (میلیاواسکایا و کوستنز^۴، ۲۰۱۱) با آلفای ۰/۹۴ و در پژوهش‌های داخلی (شیخ‌الاسلامی و دفترچی، ۱۳۹۴) با آلفای ۰/۸۹ مورد تأیید قرار گرفته است. در پژوهش جاری، ضریب پایایی مقیاس به روش آلفای کرونباخ معادل ۰/۹۱ برآورد شد.

۴- پرسش‌نامه آمادگی به مصرف مواد مخدر^۵: این مقیاس که توسط وید^۶ و همکاران (۱۹۹۲) طراحی و در ایران توسط زرگر و همکاران (۱۳۸۷) هنجاریابی شده است، آمادگی بالقوه افراد برای مصرف مواد را ارزیابی می‌کند. پرسش‌نامه خود گزارش‌دهی

1. school climate scale (SCS)
2. Schulte
3. subjective vitality scale (SVS)
4. Milyavskaya & Koestner

5. inventory of addiction potential scale (IAPS)
6. Weed

مذکور مشتمل بر ۳۶ گویه اصلی و ۵ گویه دروغ‌سنج است که پاسخ‌دهنده بر اساس یک طیف لیکرت چهار درجه‌ای از صفر (کاملاً مخالفم) تا ۳ (کاملاً موافقم) به آن‌ها پاسخ می‌دهد. در این ابزار، نمره گذاری گویه‌های ۶، ۱۲، ۱۵ و ۲۱ به صورت معکوس انجام شده و نمره کل در دامنه‌ای بین ۰ تا ۱۰۸ نوسان دارد که نمرات بالاتر نشان‌دهنده استعداد و تمایل بیشتر آزمودنی به مصرف مواد مخدر است. مطالعه حاجی حسنی و همکاران (۱۳۹۰) پایایی این مقیاس را ۰/۸۷ گزارش کرده است. در مطالعه حاضر، ضریب پایایی از طریق آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۸ بدست آمد.

یافته‌ها

نتایج جمعیت‌شناختی پژوهش نشان داد که از مجموع ۲۰۰ نفر انتخاب شده از جامعه آماری، دانش‌آموزان پایه دهم ۱۴۵ نفر (۷۲/۵۰ درصد)، پایه یازدهم ۳۶ نفر (۱۸ درصد) و پایه دوازدهم ۱۹ نفر (۹/۵۰ درصد) بودند. میانگین سنی آزمودنی‌ها برابر ۱۷/۰۷ و انحراف معیار آن ۰/۷۹ بود.

در جدول ۱ میانگین، انحراف استاندارد، کجی، کشیدگی و ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

جدول ۱: میانگین، انحراف استاندارد، کجی، کشیدگی و ضرایب همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیرها	۱	۲	۳	۴
۱- جو اخلاقی مدرسه	-			
۲- هوش اخلاقی	۰/۴۴*	-		
۳- نشاط ذهنی	۰/۲۶*	۰/۴۶*	-	
۴- آمادگی به مصرف مواد مخدر	-۰/۲۹*	-۰/۳۵*	-۰/۳۶*	-
میانگین	۱۴۳/۲۲	۱۳۸/۷۰	۳۳/۰۵	۶۷/۱۴
انحراف استاندارد	۳۲/۳۲	۲۲/۶۰	۷/۲۸	۱۶/۸۵
کجی	۰/۲۲	-۰/۲۳	-۰/۵۵	۰/۷۰
کشیدگی	-۰/۴۶	-۰/۰۷	۰/۶۰	-۰/۵۸

* $p < ۰/۰۱$.

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که جو اخلاقی مدرسه، هوش اخلاقی و نشاط ذهنی ارتباط منفی معنی‌داری با آمادگی به مصرف مواد مخدر داشتند ($p < 0/01$). همچنین، جو اخلاقی مدرسه و هوش اخلاقی رابطه مثبت معنی‌داری با نشاط ذهنی داشتند ($p < 0/01$). دامنه مقادیر ضریب کجی و کشیدگی در دامنه نرمال ۱- و ۱+ بودند که نشان‌دهنده توزیع نرمال داده‌ها بود. به منظور بررسی استقلال خطاها از یکدیگر از آزمون دورین-واتسون استفاده شد که آماره این آزمون برابر با ۱/۷۶ بود که تاییدکننده فرض استقلال خطاها بود، زیرا شرط تأیید این پیش‌فرض این است که میزان آماره این آزمون بین ۱/۵ تا ۲/۵ باشد (کلاین، ۲۰۲۳). جهت بررسی مفروضه عدم وجود همخطی چندگانه برای متغیرهای برونزای پژوهش، شاخص تحمل^۱ و عامل تورم واریانس^۲ بررسی شد. آماره عامل تورم واریانس برای جو اخلاقی مدرسه، هوش اخلاقی و نشاط ذهنی به ترتیب برابر با ۱/۸۴، ۱/۴۲ و ۱/۶۰ بود که کمتر از حد قابل قبول یعنی ۵ بودند. بنابراین، عدم وجود همخطی چندگانه مورد تأیید قرار گرفت. جدول ۲ شاخص‌های برازش مدل پژوهش را نشان می‌دهد.

جدول ۲: شاخص‌های برازش مدل‌های پیشنهادی و اصلاح‌شده

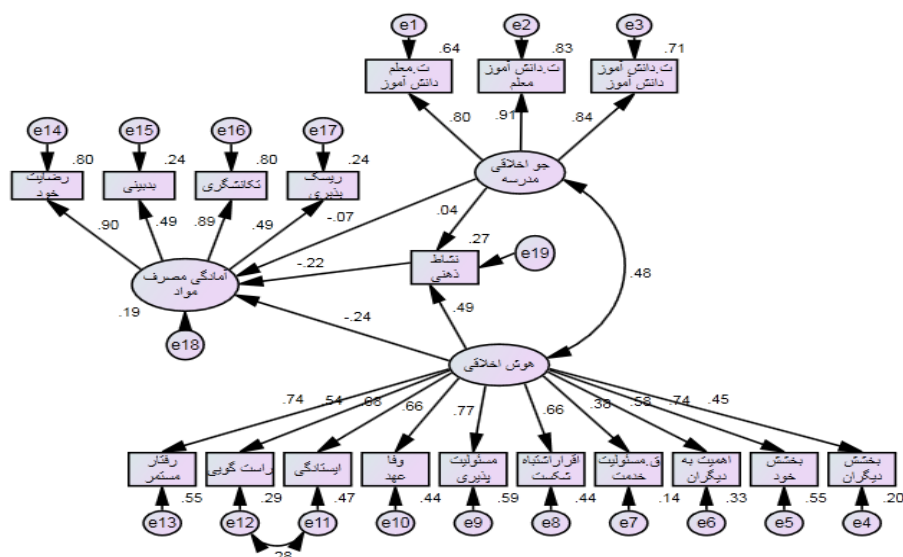
شاخص	خی دو	درجه	خی دو بر	ریشه میانگین	شاخص	شاخص	شاخص
شاخص	خی دو	درجه	آزادی	مربعات خطای	نیکویی	برازش	توکر-
مدل پیشنهادی	۳۰۲/۵۴	۱۳۱	۲/۳۰	۰/۰۸۱	۰/۸۶	۰/۸۸	۰/۸۶
مدل اصلاح‌شده	۲۵۰/۱۸	۱۲۹	۱/۹۳	۰/۰۶۹	۰/۹۲	۰/۹۳	۰/۹۰
مقدار مطلوب	-	-	<۳	<۰/۰۸	۰/۹۰ >	۰/۹۰ >	۰/۹۰ >

نتایج جدول ۲ نشان داد مدل پیشنهادی اولیه دارای برازش در برخی از شاخص‌ها نبود. بنابراین، به کمک شاخص‌های اصلاحی^۳ پیشنهادی بین جو اخلاقی مدرسه و هوش اخلاقی روابط دو طرفه برقرار شد و نتایج مدل اصلاح‌شده در جدول ۲ نشان می‌دهد که بر

1. tolerance index
2. variance inflation factor (VIF)

3. modification indices

اساس معیار هو و بنتلر^۱ (۱۹۹۹؛ به نقل از عامری، ۱۴۰۱) مدل از برازش مطلوبی برخوردار است. ضرایب استاندارد مسیرهای مدل مفهومی در شکل ۲ نشان داده شده است.

نمودار ۲: مدل اصلاح شده ارتباط بین متغیرهای پژوهش در مدل

جدول ۳ روابط مستقیم بین متغیرهای پژوهش را نشان می دهد.

جدول ۳: ضرایب استاندارد مسیرهای مستقیم مدل پژوهش

معنی داری	نسبت بحرانی	ضریب استاندارد	مسیرهای مستقیم
۰/۴۱	-۰/۸۲	-۰/۰۷۰	جو اخلاقی مدرسه ← آمادگی به مصرف مواد مخدر
۰/۰۲*	-۲/۳۱	-۰/۰۲۴	هوش اخلاقی ← آمادگی به مصرف مواد مخدر
۰/۰۰۶ **	-۲/۷۳	-۰/۰۲۲	نشاط ذهنی ← آمادگی به مصرف مواد مخدر
۰/۵۸	۰/۵۵	۰/۰۴۲	جو اخلاقی مدرسه ← نشاط ذهنی
<۰/۰۰۱ ***	۴/۶۵	۰/۴۹	هوش اخلاقی ← نشاط ذهنی

* $p < 0.05$. ** $p < 0.01$. *** $p < 0.001$.

همانگونه که در نمودار ۲ و جدول ۳ ملاحظه می شود، هوش اخلاقی ($p < 0.05$) و نشاط ذهنی ($p < 0.01$) ارتباط مستقیم منفی معنی داری با آمادگی مصرف مواد مخدر داشتند، در حالی که جو اخلاقی مدرسه دارای چنین ارتباط مستقیم معناداری نبود (0.05).

($p >$). همچنین، هوش اخلاقی ارتباط منفی معنی داری با نشاط ذهنی داشت ($p < 0/001$)، اما جو اخلاقی مدرسه دارای چنین ارتباط مستقیم معناداری نبود ($p > 0/05$). در کل، مدل ۱۹ درصد است از واریانس آمادگی مصرف مواد را پیش‌بینی کرد. در ادامه به منظور آزمون معناداری نقش میانجی نشاط ذهنی در رابطه بین هوش اخلاقی و جو اخلاقی مدرسه با آمادگی مصرف مواد از آزمون بوت استرپ با ۲۰۰۰ بازنمونه‌گیری استفاده شد.

جدول ۴: نتایج آزمون بوت استرپ ارتباط غیر مستقیم مدل پژوهش

مسیرهای غیر مستقیم	ضریب استاندارد	حد بالا	حد پایین	معنی داری
جو اخلاقی مدرسه ← نشاط ذهنی	-۰/۰۰۸	۰/۰۲	-۰/۰۶	۰/۹۳
← آمادگی به مصرف مواد مخدر				
هوش اخلاقی ← نشاط ذهنی	-۰/۱۱	-۰/۰۳	-۰/۲۳	۰/۰۲ *
← آمادگی به مصرف مواد مخدر				

* $p < 0/05$.

طبق نتایج جدول ۴، نشاط ذهنی فقط در رابطه غیر مستقیم بین هوش اخلاقی و آمادگی به مصرف مواد دارای نقش میانجی معناداری بود ($p < 0/05$) و در این مسیر عدد صفر در دامنه حد بالا و پایین نبود. در طرف مقابل، نشاط ذهنی در رابطه بین جو اخلاقی مدرسه و آمادگی به مصرف مواد نقش میانجی معناداری نداشت ($p > 0/05$) و حد بالا و پایین این مسیر پوشش دهنده عدد صفر بود. لازم به ذکر است که در مسیرهای معنادار، عدد صفر در دامنه حد بالا و پایین قرار نمی‌گیرد.

بحث و نتیجه‌گیری

در این پژوهش مدل ساختاری آمادگی به مصرف مواد مخدر بر اساس جو اخلاقی مدرسه و هوش اخلاقی از طریق میانجی‌گری نشاط ذهنی تدوین شد و برازش مدل مورد تأیید قرار گرفت. نتایج نشان داد که جو اخلاقی مدرسه رابطه مستقیم معناداری با آمادگی به مصرف مواد مخدر نداشت. این یافته با نتایج پژوهش دیلی و همکاران (۲۰۲۰) که جو مدرسه را عامل بازدارنده می‌دانند در تضاد است. اما می‌تواند با یافته‌های بهرام‌بیگی و کریمی (۱۴۰۳) همسو باشد، چرا که آن‌ها بر متغیرهای فردی (ذهن‌آگاهی و سرزندگی) تأکید دارند. این تفاوت احتمالاً ناشی از بافت فرهنگی خاص شهر قم است که در آن،

عوامل بیرونی (جو مدرسه) در برابر عوامل درونی (باورهای مذهبی/خانوادگی) وزن کمتری در پیش‌بینی رفتارهای پرخطر دارند. طبق نظریه اکولوژیک برون‌ف‌برنر، اگرچه جو مدرسه (محیط خرد) در رشد دانش‌آموز مؤثر است، اما اثربخشی آن مشروط به درونی‌سازی است (کهرازی و همکاران، ۱۳۹۶). در مدارس شهر قم، اگر جو اخلاقی بیشتر متکی بر نظارت بیرونی، کنترل انضباطی یا اعمال فشار اجتماعی باشد، ممکن است به جای ایجاد تعهد قلبی نوعی واکنش انفعالی ایجاد کند. وقتی جو مدرسه برای دانش‌آموز به معنای آزادی عمل نباشد، دانش‌آموز ممکن است در محیط مدرسه ظاهری منطبق با موازین نشان دهد اما در برابر وسوسه مواد مخدر از جو اخلاقی مدرسه به عنوان منبع قدرت درونی استفاده نکند. در واقع، جو اخلاقی مدرسه در این پژوهش نتوانسته است به عنوان یک مکانیسم محافظتی در ذهن دانش‌آموز نهادینه شود تا بتواند آمادگی او را برای مصرف کاهش دهد.

نتایج پژوهش نشان داد که بین هوش اخلاقی با آمادگی به مصرف مواد مخدر رابطه منفی معنی‌داری وجود داشت. این یافته با یافته‌های کان و همکاران (۲۰۱۹) در مورد تأثیر هوش هیجانی/اخلاقی بر رفتارهای پرخطر و پژوهش بهلولی چیچکلوی حاجی آقا و محمود فخره (۱۴۰۰) در مورد اثربخشی آموزش هوش اخلاقی بر بهبود عملکرد رفتاری دانش‌آموزان کاملاً همسو است. هوش اخلاقی به معنای توانایی کاربرد اصول اخلاقی در تصمیم‌گیری‌های پیچیده است. از منظر نظریه شناختی-اجتماعی، دانش‌آموزان با هوش اخلاقی بالا دارای خودکارآمدی اخلاقی بالاتری هستند (حمیدی و همکاران، ۱۴۰۲). آن‌ها قادرند پیامدهای بلندمدت رفتارهای تکانشی را پیش‌بینی کنند (تفکر پیش‌نگرانه). آمادگی به مصرف مواد اغلب حاصل ناتوانی در به تأخیر انداختن لذت و ضعف در ارزیابی خطرات است. هوش اخلاقی با ارتقای تأمل اخلاقی به دانش‌آموز قدرت می‌دهد که در برابر فشارهای همسالان که اصلی‌ترین منبع گرایش به مواد هستند مقاومت کرده و ارزش‌های اخلاقی خود را بر لذت‌های آنی ناشی از مصرف مواد ترجیح دهد (بهلولی چیچکلوی حاجی آقا و محمود فخره، ۱۴۰۰).

نتایج این مطالعه همچنین نشان داد که بین نشاط ذهنی و آمادگی به مصرف مواد مخدر رابطه مستقیم معناداری وجود داشت. این یافته کاملاً با پژوهش قنبری و فولادچنگ (۱۳۹۴) و همچنین چیچه و همکاران (۲۰۲۲) منطبق است که نشاط ذهنی را یک عامل محافظتی قدرتمند در برابر گرایش به اعتیاد دانسته‌اند. طبق مدل گسترش و ساخت باربارا فردریکسون، هیجانات مثبت (مانند نشاط) دایره تفکر و عمل فرد را گسترش می‌دهند. فردی که نشاط ذهنی بالایی دارد منابع روانی (تاب‌آوری، امید، خودباوری) بیشتری در اختیار دارد (جفره، ۱۴۰۴). در مقابل، آمادگی به مصرف اغلب ناشی از یک خلأ وجودی یا تلاش برای درمان خود برای کاهش استرس‌های درونی است. نشاط ذهنی باعث می‌شود فرد با زندگی خود احساس توافقی و رضایت داشته باشد. بنابراین، انگیزه روانی برای پناه بردن به مواد مخدر کاهش می‌یابد. در واقع، نشاط ذهنی با افزایش ظرفیت انطباق نیاز فرد به مکانیسم‌های مقابله‌ای آسیب‌زا (مثل مواد) را به حداقل می‌رساند (قنبری و فولادچنگ، ۱۳۹۴).

نتایج این پژوهش بیانگر این بود که بین جو اخلاقی مدرسه و نشاط ذهنی رابطه مستقیم معناداری وجود نداشت. این یافته در تضاد با نتایج حاجی‌بابا (۱۴۰۲) و مرادی‌مقدم و بدری (۱۴۰۲) است که جو مدرسه را با سرزندگی و نشاط مرتبط می‌دانستند. این عدم رابطه می‌تواند حاکی از این باشد که در مدارس مورد مطالعه جو اخلاقی صرفاً بر اطاعت و انضباط تمرکز دارد و نه بر ایجاد محیطی که در آن دانش‌آموز احساس امنیت روانی، شادکامی و شکوفایی کند. طبق نظریه خودمختاری، نشاط ذهنی زمانی شکوفا می‌شود که نیازهای بنیادین فرد (خودمختاری، شایستگی و ارتباط) تأمین شود (موسیوند، ۱۴۰۰). اگر جو اخلاقی مدرسه صرفاً بر چارچوب‌های سخت‌گیرانه اخلاقی متمرکز باشد بدون اینکه این سه نیاز را ارضا کند، فرد ممکن است احساس کند در محیطی اخلاقی است اما احساس شادی و شکوفایی نکند. در واقع، جو اخلاقی خشک و آمرانه ممکن است منجر به رفتارهای منطبق با قانون شود، اما لزوماً بهزیستی روانی (نشاط) ایجاد نمی‌کند. به عبارت دیگر، جو اخلاقی در اینجا به جای ایجاد محیطی پر از امید و حمایت تنها یک فضای انضباطی ایجاد کرده که تأثیری بر احساس رضایت درونی دانش‌آموز ندارد.

یافته‌های این پژوهش نشان داد که بین هوش اخلاقی و نشاط ذهنی رابطه مستقیم معناداری وجود داشت. این یافته با نتایج معینی کیا و همکاران (۱۴۰۱) و زمانیان قوژدی و همکاران (۱۳۹۷) که رابطه مثبت بین هوش اخلاقی و بهزیستی روان‌شناختی را تأیید کرده‌اند همخوانی کامل دارد. ارتباط هوش اخلاقی با نشاط ذهنی را باید در انسجام روانی جستجو کرد. طبق رویکرد روان‌شناسی مثبت‌گرا، فردی که از هوش اخلاقی بالایی برخوردار است میان ارزش‌های درونی و رفتارهای بیرونی خود کمترین تضاد اخلاقی را دارد. این همسویی منجر به کاهش تعارضات درونی، خودسرزنش‌گری و اضطراب‌های وجودی می‌شود. دانش‌آموز با هوش اخلاقی بالا به دلیل توانایی در برقراری روابط سالم و مسئولانه با دیگران از حمایت‌های اجتماعی بیشتری برخوردار است که همین امر به صورت مستقیم بهزیستی روانی و سطح نشاط او را به عنوان یک پاداش درونی ناشی از زیستن اصیل ارتقا می‌دهد (معینی کیا و همکاران، ۱۴۰۱).

نتایج مدل پژوهش بیانگر این بود که نشاط ذهنی در رابطه بین جو اخلاقی مدرسه و آمادگی به مصرف مواد مخدر نقش میانجی معناداری نداشت. با توجه به اینکه رابطه جو اخلاقی با نشاط در این پژوهش معنادار نبود، منطقاً مسیر میانجی نیز بی‌نتیجه باقی مانده است. این موضوع با دیدگاه‌های کلی که جو مدرسه را عامل کلیدی می‌دانند (مثل دلی و همکاران، ۲۰۲۰) فاصله دارد. برای وجود رابطه غیر مستقیم، باید جو مدرسه بتواند ابتدا نشاط را تغییر دهد و سپس آن نشاط بر کاهش مصرف اثر بگذارد. وقتی جو اخلاقی مدرسه در این مطالعه پیوند معناداری با سطح نشاط درونی دانش‌آموزان نداشته است طبیعتاً نمی‌تواند از طریق این متغیر رفتار مصرف مواد را پیش‌بینی کند. در این مطالعه مشخص است که جو اخلاقی مورد مطالعه فاقد ویژگی‌های تسهیل‌گر نشاط (مانند فضای دموکراتیک یا حمایت روانی) است. وقتی جو اخلاقی مدرسه برای دانش‌آموز صرفاً به مثابه یک ساختار محدودکننده عمل می‌کند، این متغیر نمی‌تواند به منبعی برای تغذیه نشاط ذهنی تبدیل شود. نشاط ذهنی به عنوان یک منبع انرژی مثبت از جو مدرسه تغذیه نشده است. بنابراین، وقتی دانش‌آموز تحت فشار برای مصرف مواد قرار می‌گیرد، جو اخلاقی مدرسه به تنهایی (بدون کمک نشاط) قدرت کافی برای خنثی کردن این فشار را

ندارد، زیرا نشاطی در این بین تولید نشده که بخواهد نقش سپری حفاظتی را ایفا کند. در واقع، مسیر میانجی به دلیل ناکارآمدی منبع اول (جو اخلاقی در تولید نشاط) مسدود شده است.

سرانجام آخرین یافته پژوهش نشان داد که نشاط ذهنی در رابطه غیرمستقیم بین هوش اخلاقی و آمادگی به مصرف مواد مخدر نقش میانجی معناداری داشت. این یافته همسو با پژوهش‌های رودریگز-رویز (۲۰۲۳) و سزنیتمن و انگل-یگر (۲۰۱۷) است که بر ضرورت وجود متغیرهای میانجی روان‌شناختی (مثل نشاط) در مدل‌های پیش‌بینی اعتیاد تأکید دارند. همچنین، تأیید می‌کند که هوش اخلاقی به عنوان یک متا-منبع نشاط را بالا برده و به تبع آن رفتارهای پرخطر کاهش می‌یابد (رودریگز-رویز، ۲۰۲۳). این یافته با نظریه سرمایه روان‌شناختی کاملاً همسو است. برخلاف جو مدرسه که امری بیرونی است، هوش اخلاقی یک سرمایه درونی است که دانش‌آموز آن را با خود به همراه دارد. هوش اخلاقی به عنوان یک موتور تولید بهزیستی عمل می‌کند. دانش‌آموز دارای هوش اخلاقی در مواجهه با چالش‌ها از راهکارهای مسئله‌مدار استفاده می‌کند (عزیزی و همکاران، ۱۳۹۶). این سبک مقابله‌ای مانع از انباشت استرس و تنش می‌شود. در نتیجه، فرد به طور خودکار نشاط ذهنی بیشتری را تجربه می‌کند. هوش اخلاقی، فرد را از درگیری‌های شناختی و عذاب وجدان (که ناشی از رفتارهای غیراخلاقی است) دور می‌کند و او را به سمت رفتارهای اصیل و هماهنگ با ارزش‌هایش سوق می‌دهد که نتیجه مستقیم آن ایجاد نشاط ذهنی پایدار است (سزنیتمن و انگل-یگر، ۲۰۱۷). این نشاط پایدار نیاز فرد را به خوددرمانی با مواد مخدر کاهش می‌دهد. در اینجا، نشاط ذهنی نقش یک مبدل انرژی را ایفا می‌کند. هوش اخلاقی از طریق تولید نشاط آمادگی به مصرف را به طور غیرمستقیم خنثی می‌کند. این نشان می‌دهد که هوش اخلاقی نه تنها مستقیماً (از طریق تصمیم‌گیری عقلانی) بلکه به صورت غیرمستقیم (از طریق بهبود کیفیت هیجانی زندگی یا همان نشاط) مانع سقوط دانش‌آموز به دام اعتیاد می‌شود. این مسیر غیرمستقیم بهترین استدلال برای اثبات این است که رشد اخلاقی درونی بسیار کارآمدتر از کنترل‌های محیطی است.

این پژوهش با محدودیت‌هایی از جمله انحصار جامعه آماری به نوجوانان پسر شهر قم و استفاده از ابزارهای خود گزارش دهی (با احتمال سوگیری پاسخ‌دهی) مواجه است. بنابراین، پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی بررسی‌ها در جوامع متنوع‌تر و با بهره‌گیری از ابزارهای کیفی مانند مصاحبه انجام شود. بر اساس یافته‌ها پیشنهاد می‌گردد مدارس به جای رویکردهای انضباطی سخت‌گیرانه، برنامه‌های آموزش هوش اخلاقی، کارگاه‌های تصمیم‌گیری اخلاقی و تحلیل موقعیت‌های واقعی را جایگزین کنند و معلمان نیز برای انتقال مفاهیم اخلاقی از طریق مسائل روزمره توانمند شوند. همچنین، با توجه به نقش پیشگیرانه نشاط ذهنی در آمادگی به مصرف مواد، ضرورت دارد مدارس فضاهایی را برای تخلیه هیجانی و مشارکت فعال دانش‌آموزان در برنامه‌های فوق برنامه غیررسمی (هنری، ورزشی و داوطلبانه) فراهم کنند و مشاوران مدرسه به آموزش مدیریت هیجان و غربالگری دانش‌آموزان دارای هوش اخلاقی و نشاط پایین بپردازند. در نهایت، شکل‌دهی به جو حمایت‌گراانه و بدون قضاوت در مدرسه، اجرای برنامه‌های مبتنی بر فضیلت و آموزش والدین جهت تقویت هوش اخلاقی و تجربه هیجانات مثبت در خانه به عنوان مکمل‌های اثربخش در پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی پیشنهاد می‌شود.

منابع

احمدی، سهیلا؛ حسنی، محمد و موسوی، میرنجف (۱۳۹۷). رابطه جو اخلاقی مدرسه با حس تعلق به مدرسه و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان. *فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری*، ۱۳ (۴)، ۱۳۲-۱۲۵. آراسته، حمید رضا؛ عزیزی شمami، مصطفی؛ جعفری‌راد، علی و محمدی جوزانی، زهره (۱۳۸۹). بررسی وضعیت هوش اخلاقی دانشجویان. *فصلنامه علمی پژوهشی راهبرد فرهنگ*، ۲ (۱۱-۱۰)، ۲۰۱-۲۱۴.

بهرام بیگی، یاسمن و کریمی باغ‌ملک، آیت‌الله (۱۴۰۳). پیش‌بینی گرایش به مواد مخدر بر اساس مهارت‌های ذهن آگاهی، انعطاف‌پذیری شناختی و سرزندگی ذهنی در نوجوانان. *جامعه‌شناسی آموزش و پرورش*، ۱۰ (۲)، ۲۴۳-۲۵۳.

بهرامی، محمدامین؛ اصمی، مریم؛ فاتح‌پناه، آزاده؛ دهقانی تفتی، عارفه و احمدی تهرانی، غلامرضا (۱۳۹۱). سطح هوش اخلاقی اعضای هیأت علمی و کارکنان دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد. *اخلاق و تاریخ پزشکی ایران*، ۵ (۶)، ۸۱-۹۵.

بهلولی چیچکلو، حاجی آقا، فرحناز و محمود فخره، هیمین (۱۴۰۰). اثربخشی آموزش هوش اخلاقی بر بهزیستی روان‌شناختی و اخلاق تحصیلی دانش‌آموزان دختر در دوره همه‌گیری کرونا. پژوهش در نظام‌های آموزشی، ۱۵ (۵۵)، ۲۱۶-۲۰۳.

جفره، علی (۱۴۰۴). نظریه گسترش و ساخت هیجان‌های مثبت فردریکسون. اولین همایش بین‌المللی تحولات نوین در نظام‌های آموزشی، تربیتی، روان‌شناسی، مهارت‌آموزی و مهارت محوری با محوریت آموزش و پرورش در هزاره سوم، بوشهر.

حاجی بابا، حمیده (۱۴۰۲). بررسی رابطه بین جو اخلاقی مدرسه با رفتارهای مدنی تحصیلی و سرزندگی تحصیلی با در نظر گرفتن نقش واسطه‌ای تحول مثبت دوره نوجوانی. پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روان‌شناسی ایران.

حاجی حسنی، مهرداد؛ شفیع‌آبادی، عبدالله؛ پیرساقی فهیمه و بشیرپور، محراب (۱۳۹۰). پیش‌بینی گرایش به اعتیاد بر اساس میزان پرخاشگری و ابراز وجود در دانشجویان. فصلنامه اعتیادپژوهی، ۵ (۲۰)، ۴۱-۵۴.

حمیدی، سعیده؛ خدادادی، جواد و کلانتری هرمزی، آتوسا (۱۴۰۲). واکاوی مفهوم هوش اخلاقی از منظر دانشجویان مقطع دکتری مشاوره: یک پژوهش کیفی. دستاوردهای روان‌شناختی، ۳۰ (۲)، ۲۰۳-۲۲۲. <https://doi.org/10.22055/psy.2023.40448.2829>

زرگر، یداله؛ نجاریان، بهمن و عبدالزهره، نعامی (۱۳۸۷). بررسی رابطه ویژگی‌های شخصیتی (هیجان-خواهی، ابراز وجود، سرسختی روان‌شناختی)، نگرش مذهبی و رضایت زناشویی با آمادگی اعتیاد به مواد مخدر در کارکنان یک شرکت صنعتی در اهواز. مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی، ۱۵ (۱)، ۹۹-۱۲۰.

زمانیان قورّدی، عزت؛ برقی ایرانی، زیبا و علی اکبری دهکردی، مهناز (۱۳۹۷). مدل‌یابی خودشکوفایی بر پایه هوش معنوی، هوش اخلاقی و بهزیستی روان‌شناختی دانش‌آموزان تیزهوش. فصلنامه روان‌شناسی و دین، ۱۱ (۲)، ۵۷-۳۹.

شیخ‌الاسلامی، راضیه و دفترچی، عفت (۱۳۹۴). پیش‌بینی نشاط ذهنی دانش‌آموزان بر اساس جهت‌گیری‌های هدف و نیازهای اساسی روان‌شناختی. مجله روان‌شناسی، ۲ (۱۹)، ۱۷۴-۱۴۷.

عامری، نرجس (۱۴۰۱). روابط ساختاری طرحواره‌های ناسازگار اولیه با ولع مصرف در افراد وابسته به مواد تحت درمان نگهدارنده با متادون: نقش میانجی شفقت به خود. فصلنامه اعتیادپژوهی، ۱۶ (۶۶)، ۴۷-۷۰. <https://doi.org/10.52547/etiadjohi.16.66.47>

عزیزی، سریه؛ بنیسی، پری‌ناز و وطن‌خواه، حمیدرضا (۱۳۹۶). اثربخشی آموزش مهارت حل مسئله بر هوش اخلاقی و ادراک خویشتن. فصلنامه مهارت‌های روان‌شناسی تربیتی، ۸ (۱)، ۸۳-۷۵.

قلی زاده مظفر؛ احمدی، لادن و قلی زاده، زیبا (۱۳۹۷). رابطه علی دل‌بستگی ناایمن و هوش اخلاقی با آمادگی به اعتیاد با میانجی‌گری هیجان‌خواهی در دانش‌آموزان پسر. *فصلنامه اعتیادپژوهی*، ۱۲(۴۵)، ۲۸۰-۲۶۵.

قنبری، محمد و فولادچنگ، محبوبه (۱۳۹۴). رابطه بین تاب‌آوری و نشاط ذهنی با استعداد اعتیاد دانشجویان. *فصلنامه اعتیادپژوهی*، ۹(۳۴)، ۲۲-۹.

کهرآزی، فرهاد؛ کیانی، عاطفه و خان محمدزاده، زهرا (۱۳۹۶). بررسی رابطه بین جو مدرسه و کلاس درس با استعداد به اعتیاد در میان دانش‌آموزان مقطع متوسطه. دومین کنگره ملی روان‌شناسی و آسیب‌های روانی-اجتماعی، چابهار.

کیخسروانی، مولود؛ دهقانی، آمنه و دهقانی، یوسف (۱۳۹۶). رابطه علی خودتنظیمی و هوش اخلاقی با آمادگی به اعتیاد از طریق میانجی‌گری هیجان‌خواهی. *فصلنامه اعتیادپژوهی*، ۱۱(۴۳)، ۲۶۶-۲۴۹. مختاری‌پور، مرضیه و سیادت، سید علی (۱۳۸۸). بررسی مقایسه‌ای ابعاد هوش اخلاقی از دیدگاه دانشمندان با قرآن کریم و ائمه معصومین (ع). *دوفصلنامه علمی-تخصصی مطالعات اسلام و روان‌شناسی*، ۳(۴)، ۹۷-۱۱۸.

مرادی‌مقدم، مجید و بدری، مرتضی (۱۴۰۲). تاثیر کیفیت زندگی مدرسه بر سرزندگی تحصیلی دانش‌آموزان با نقش میانجی حمایت تحصیلی و جو مدرسه. *رفتار مثبت در سازمان‌های آموزشی*، ۱(۴)، ۸۲-۹۷.

معینی‌کیا، مهدی؛ طوسی، داود و جاویدپور، مرتضی (۱۴۰۱). الگویابی رابطه بین هوش اخلاقی با بهزیستی روان‌شناختی: نقش واسطه‌ای نگرش مذهبی و استدلال اخلاقی. *پژوهش در دین و سلامت*، ۸(۲)، ۷۲-۸۸. <https://doi.org/10.22037/jrrh.v8i2.34184>

موسیوند، محبوبه (۱۴۰۰). الگوی ساختاری عملکرد خانواده، سرمایه روان‌شناختی، نیازهای روان‌شناختی با نشاط ذهنی: نقش میانجی مسئولیت‌پذیری نوجوانان در دوران بلوغ. *مجله علوم روان‌شناختی*، ۲۰(۱۰۳)، ۱۱۷۰-۱۱۴۷. <https://doi.org/10.52547/JPS.20.103.1147>

References

- Avci, M. (2025). Adolescents' experiences with substance use: risks, protective factors and interventions. *BMC Psychology*, 13(1), 802. <https://doi.org/10.1186/s40359-025-03125-w>.
- Cece, V., Guillet-Descas, E., & Lentillon-Kaestner, V. (2022). Teacher well-being and perceived school climate during COVID-19 school closure: The case of physical education in Switzerland. *The Teacher Educator*, 57(1), 45-60. <https://doi.org/10.1080/08878730.2021.1991540>
- Cornell, D., & Huang, F. (2016). Authoritative school climate and high school student risk behavior: A cross-sectional multi-level analysis of student self-

- reports. *Journal of Youth and Adolescence*, 45(11), 2246-2259. <https://doi.org/10.1007/s10964-016-0424-3>
- Dacka, M. (2024). Moral intelligence—theory and application in education. *Seminare. Poszukiwania Naukowe*, 45(2), 37-51. <https://doi.org/10.21852/sem.1826>
- Daily, S. M., Mann, M. J., Lilly, C. L., Bias, T. K., Smith, M. L., & Kristjansson, A. L. (2020). School climate as a universal intervention to prevent substance use initiation in early adolescence: A longitudinal study. *Health Education & Behavior*, 47(3), 402-411. <https://doi.org/10.1177/1090198120914250>
- Espejo-Siles, R., Zych, I., Farrington, D. P., & Llorent, V. J. (2020). Moral disengagement, victimization, empathy, social and emotional competencies as predictors of violence in children and adolescents. *Children and Youth Services Review*, 118, 105337. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.105337>
- Gálvez-Nieto, J. L., Polanco-Levicán, K., Trizano-Hermosilla, Í., & Beltrán-Véliz, J. C. (2022). Relationships between school climate and values: the mediating role of attitudes towards authority in adolescents. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(5), 2726. <https://doi.org/10.3390/ijerph19052726>
- Jeynes, W. H. (2019). A meta-analysis on the relationship between character education and student achievement and behavioral outcomes. *Education and Urban Society*, 51(1), 33-71. <https://doi.org/10.1177/0013124517747681>
- Kline, R. B. (2023). *Principles and practice of structural equation modeling*. Guilford publications.
- Kor, A., & Shoshani, A. (2023). Moderating the impact of the COVID-19 pandemic on children's and adolescents' substance use, digital media use, and mental health: A randomized positive psychology addiction prevention program. *Addictive Behaviors*, 141, 107660. <https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2023.107660>
- Kun, B., Urbán, R., Paksi, B., Griffiths, M. D., Richman, M. J., & Demetrovics, Z. (2019). The effects of trait emotional intelligence on adolescent substance use: Findings from a Hungarian representative survey. *Frontiers in Psychiatry*, 10, 367. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2019.00367>
- Lennick, D., & Kiel, F., (2005) *Moral Intelligence: Enhancing Business Performance and Leadership Success*. Wharton School Publishing
- Lester, L., & Cross, D. (2015). The relationship between school climate and mental and emotional wellbeing over the transition from primary to secondary school. *Psychology of Well-being*, 5(1), 9. <https://doi.org/10.1186/s13612-015-0037-8>
- Leurent, B., Dodd, M., Allen, E., Viner, R., Scott, S., & Bonell, C. (2021). Is positive school climate associated with better adolescent mental health? Longitudinal study of young people in England. *SSM-Mental Health*, 1, 100033. <https://doi.org/10.1016/j.smmh.2021.100033>
- Martin, D. E., & Austin, B. (2010). Validation of the moral competency inventory measurement instrument: Content, construct, convergent and discriminant

- approaches. *Management Research Review*, 33(5), 437-451. <https://doi.org/10.1108/01409171011041884>
- Milyavskaya, M., & Koestner, R. (2011). Psychological needs, motivation, and well-being: A test of self-determination theory across multiple domains. *Personality and Individual Differences*, 50(3), 387-391. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2010.10.029>
- Montero-Carretero, C., Pastor, D., Santos-Rosa, F. J., & Cervelló, E. (2021). School climate, moral disengagement and, empathy as predictors of bullying in adolescents. *Frontiers in Psychology*, 12, 656775. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.656775>
- Podiya, J. K., Navaneetham, J., & Bhola, P. (2025). Influences of school climate on emotional health and academic achievement of school-going adolescents in India: a systematic review. *BMC Public Health*, 25(1), 54. <https://doi.org/10.1186/s12889-024-21268-0>.
- Prasertsin, U., Srihasat, K., & Roopsuwankun, P. (2024). Development of indicators and moral intelligence scales for junior high school students: mixed-method research. *BMC Psychology*, 12(1), 174. <https://doi.org/10.1186/s40359-024-01640-w>.
- Rodríguez-Ruiz, J., Zych, I., Llorent, V. J., Marín-López, I., Espejo-Siles, R., & Nasaescu, E. (2023). A longitudinal study of protective factors against substance use in early adolescence. An ecological approach. *International Journal of Drug Policy*, 112, 103946. <https://doi.org/10.1016/j.drugpo.2022.103946>.
- Ryan, R. M., & Frederick, C. (1997). On energy, personality, and health: Subjective vitality as a dynamic reflection of well-being. *Journal of Personality*, 65(3), 529-565. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.1997.tb00326.x>.
- Schulte, L. E., Thompson, F. T., Talbott, J., Luther, A., Garcia, M., Blanchard, S., ... & Mueller, M. (2002). The development and validation of the ethical climate index for middle and high schools. *The School Community Journal*, 12(2), 117-132. <https://doi.org/10.1007/bf00992188>
- Siraj, R., Najam, B., & Ghazal, S. (2021). Sensation seeking, peer influence, and risk-taking behavior in adolescents. *Education Research International*, 2021(1), 8403024. <https://doi.org/10.1155/2021/8403024>
- Sznitman, S., & Engel-Yeger, B. (2017). Sensation seeking and adolescent alcohol use: Exploring the mediating role of unstructured socializing with peers. *Alcohol and Alcoholism*, 52(3), 396-401. <https://doi.org/10.1093/alcalc/agx008>.
- Weed, N. C., Butcher, J. N., McKenna, T., & Ben-Porath, Y. S. (1992). New measures for assessing alcohol and drug abuse with the MMPI-2: The APS and AAS. *Journal of Personality Assessment*, 58(2), 389-404. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa5802_15.